

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

TORZÓSZÓTÁR

ablakos

mikor a szellem kicsit már magasabbra is révedez túlzásokba azért ne essünk éppen elég konfliktus keretezi menetelés közben e beképzelt képzetet s tologatnánk följebb a mércét melyen egyre kiszolgáltatottabb a szépség és szegénység a hevületet más erők igazgatják ahogy életterünket évszázadok óta elnyelik az akták szóval betegesen kezd szétválni hit és annak materiális mása az intellektus fölényével feleselget alapérzéseink békáktól vett perspektívája a szakadékot régóta próbálnád összekötni a hiányok közé okos viaduktot döfni hol az értelem tiszta logikája áthaladhat vagyis fönt a magasban a megértett világ összes bölcsessége baktat meganynyi technikával a kék kozmoszban szputnyik szárnyal zakatolnak számítógépek ezoterikus bölcsészeti elméletek öntelt mérlegén billeg a lélek ha magát érteni kívánja aztán váratlanul egy kopott dallam beúszik az éjszakába távoli london holmi utcasarkok ablakos házak s török megint minden gondolati föntség előtör zsigereidből a lelki különösség nézésed befátyolozza s a szférák zenéjével nem osztozik

ablakredőny

a tőlünk független ösztönöknek is van bizonyára gyanús ámbár jól bekeríthető tudománya mivel a világ az árnyalatok felé terpeszkedik s a fősodorról le-levál a hát-tért kellemetlenül molesztáló hiány ha az valamiért nincs kellően képben az agyaló kreál egy absztrakt kvázi okot melybe inkább csak az önmutogatás szájalmas képlete locsog de nem is akarok tovább menni erre hiszen a lírának is van némi fegyelme inkább csak a kukucskálás ősi kényszerét próbálom magamnak megmagyarázni egy félrecsúszott függöny lazára hagyott ablakredőny libbenő rövid szoknya deleje miért lesz rögtön nézésünk eleje kiszakítva lényünk a mozgás rugalmas rendszeréből felizgatva épp mi látszik az ismeretlen kis kozmoszban visszakézőről holott különben nem is érdekel a némafilmeknek ez a késői pátosza a kukkolásból legfeljebb önvád adatik s csak némelykor csoda de ekkor már közel a bűnügyek lajstroma míg belülről terelődni kezd némi tanultas sznobsággal a hiányos művelt-

ség föl Kent embere a leeresztett redőnyökhöz miként viszonyulhat aragon zsalugátere s e kérdéssel a gond vajon megoldható

ablaktábla

mindenkinek van mániája nekem gyerekkorom óta az egyik az ablaktábla ahogy nem teljesen normális hogy kapcsolásra a sötét szobában fény árad vagy valamiféle sugárzás képernyőre pontkupacokat rárak s már színesedik a világ ezt a merev testet miként láthatod át ha a többi fizikai fonákja legyőzhetetlen rejtve kis hétköznapi titkait a kíváncsi szem elől csoda ha forró homlokával e különös lemezbe az ember olykor beledől s terjedez frusztrációja nem is kell mindig visszabotladozni a kamaszkorba hogy végy egy követ egy hógolyót és meglegyintsd ezt a kancsal kihívót tekintélyeddel eloldalogva mivel a felháborodottaknak kisebb a gondja reád gyanakodni inkább zaklatottan faggatnak láttál-e gyanús kölyköket eloldalogni a zajos csörömpölések után aztán hogy egy nagyobb üvegfal mögött parányi ám felelős főnök lettem áldozatává váltam a megrepedt ósdi keretnek mert ha az emeletről ez lezuhan fölé körözhet a híres francia balesetnek a fűrtökben fej nélkül száguldó embereknek a szürreális angyalát netán épp nyomdába adás előtt fog súlyos ködbéreket nyögni a le nem adott folyóirat szám